

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਜੀ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਐਕਟ ਦੇ 52(2) ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂੰਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਕੜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਘੱਟ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਛੁਪਾਉਣ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਮਾਲੀਆ 'ਤੇ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲ ਨਾ ਦਿਖਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨਾ ਦਿਖਾਉਣਾ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਉਸ ਮਾਲ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52(2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮੱਗਰੀ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਮੌਕੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੱਥ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਕੋਈ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲਈ ਹੋਰ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਜੀ ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਸੋਢੀ ਜੇ ਜੇ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ, - **ਬਿਨੈਕਾਰ।**

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਲ ਮੁਲਤਾਨੀ ਮਲ ਰਾਏ ਬਹਾਦਰ (**ਪੀ**), - **ਜਵਾਬਦਾਰ।**

1979 ਦਾ **ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 150**

ਦਸੰਬਰ 15, 1988.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLII)- ਐੱਸ. 256(1) — ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਵਿਆਜ— ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ।— ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ — ਕੀ ਐਕਸ-ਗ੍ਰੋਸੀਆ ਭੁਗਤਾਨ — ਕੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ **ਬਨਾਮ** ਮੈਸਰਜ਼ ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਲ ਮੁਲਤਾਨੀ ਮਲ ਰਾਏ ਬਹਾਦਰ (ਪੀ)। (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਰਸੀਦ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਐਕਸ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਪਰ ਕੋਈ ਐਕਸ-ਗ੍ਰੇਸ਼ੀਆ ਨਹੀਂ। (ਪਰਾ ੫)।

1976-77 ਦੇ ਆਈਟੀਏ ਨੰਬਰ 929, ਮਿਤੀ 30 ਸਤੰਬਰ, 1978 ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲ 1972-73 ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜੋ: -

ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੋੜ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 13,871?

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਅਜੇ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰ ਐਸ ਔਲਖ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ

(1) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ 1820 ਟਨ ਕਣਕ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ 34,250 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਕਿਓਰਿਟੀ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਹੋਈ ਸੀ।

(2) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 4 ਦਸੰਬਰ, -1970 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।

(3) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਗਈ। 13,871 ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਅਰਥਾਤ 1972-73 ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ 13,871 ਇੱਕ ਆਮ ਰਸੀਦ ਸੀ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ

ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ/ਲਿਡ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਵਜੋਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੈਲੇਨਟਾਈਨ ਕੇਸ (1924) 8 ਟੈਕਸ ਕੇਸ 595 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ :-

“ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ

ਜੋੜ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। 13,871?"

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਮਾਮਲਾ **TNK ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਾਜੂ ਚੇਟੀ** ਬਨਾਮ **ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ** (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“ਪਰ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ **ਬੈਲਨਟਾਈਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ** ਥਕਿਊ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਮਿਕਸਡ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ **ਐਡਵਰਡ ਕੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਨਰ ਮੋਰੀਸ ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ**, ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ 'ਵਿਆਜ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਡਾ. **ਸ਼ਾਮਲਾਲ ਨਾਰਨੀਆ ਦੇ ਕੇਸ** ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ. ਵਿਆਜ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਾਲਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ-ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਵਿਆਜ ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ: -

"ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ **ਇਨਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਮਿਸ਼ਨਰ** ਬਨਾਮ **ਬੈਲਨਟਾਈਨ** ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬਨਾਮ ਬੋਨਰ ਮੋਰੀਸ ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਐਡਵਰਡ ਕੇ ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ, ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਅਤੇ ਸੀ

(1) (1967) 66 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 465

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ **ਬਨਾਮ** ਮੈਸਰਜ਼ ਚਿਰੰਜੀ ਲਾਈ ਮੁਲਤਾਨੀ
ਮਾਈ ਕਾਈ ਬਹਾਦਰ (ਟ)। (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। n ਦਾ ਸਰੋਤ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਲਈ **ght** ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 28 ਅਤੇ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਟੂ ਵਿਆਜ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। . ਇਸ ਲਈ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਜ, ਉਹੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਆਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) The revenue ਲਈ The learned ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ .The Tint ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿਊਰੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਮ ਰਸੀਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਤੇ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਖਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਦੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ 3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ **ਬੈਲਨਟਾਈਨ ਦੇ ਕੇਸ** ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਨੂੰਨ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ। ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ . ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਰਸੀਦ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰੁ. 13,871 ਵਿਆਜ **ਐਕਸ-ਗ੍ਰੋਸੀਆ** ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਪਰ **ਐਕਸ-ਗ੍ਰੋਸੀਆ ਨਹੀਂ।**

(6) ਲਈ 5 Creasons) Recorded Vabove ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ, ਭਾਵ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ। 500

ਡੋਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਪੀਸੀ ਜੇ ਜੀ.

ਜੀ ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਵੇਦ ਕੁਮਾਰੀ, - **ਪਟੀਸ਼ਨਰ,**

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਸ, — **ਜਵਾਬਦੇਹ।**

1983 ਦੀ **ਸਿਵਲ ਵੂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 518**

10 ਫਰਵਰੀ 1989

ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1882) — S. 41 — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ - ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਪਿਛਾ ਕਰਨਾ > ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ — ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ— ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੱਚਾ-ਮੁਕਤ ਖਰੀਦਦਾਰ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਦੇਖਭਾਲ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ - ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਅਲੀਨੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ S. 41 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਸੱਚੇ - **ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।** ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਨਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜ਼ਬ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਰੇ ਟੈਸਟ ਪੂਰੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੪)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ:-

(i) **ਕਿ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਸੰਮੀਖਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਸਕੂਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ;**

(ii) **ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ**